

Sandu FRUNZĂ

O, rămâi

Au plecat carele de foc
Bestiarul biblic l-am
eliberat la vreme de toamnă
Una dintre primăveri
și-a adus ofrandă
toate zborurile
la mormântul tău gol

Chiparoșii ard în întinsul cerului
Rămâi acolo în abisul alegerii tale

Pe câmp iarba începe să dea
verde crud

Chipul

Urcai pe scara celor ce se nevoiau
să depășească provocările văzduhului,
Din când în când
din mulțimea îngerilor
câte o aripă,
fie de lumină fie de întuneric,
trăgea înapoi
câte un trup de speranță
din șirurile nesfârșite

Ca într-o vâltoare
valea plângerii pare să se fi stins
Flăcările înspăimântătoare s-au înduișat
Amfore cu safirele nopții
Vase nesfârșite pline cu viori roșii vibrând
Voci rugătoare în ritmuri ale ieșirii
din viață și-ale intrării în ea

Când ai ajuns
spre vârful cerului
am întins și eu o mână
Și-a alunecat între palmele mele
chipul luminos al iubirii tale

Suferința

Fără ieșire
labirintul numit viață
Flăcări de cântece murdare
Scurgeri înflorind din coasta
cât o moarte, cât toată viața
Suferința ștrengărește se apropie
de Iov în varianta lui eternă
și tocmai de aceea impracticabilă
Pentru că el o duce cu sine și pentru sine

Relu Bițulescu, *Biblioteca din Eden*

Lacrima tulbure alimentând cascadele
Unei umanități a banalului cotidian
experimentat ca apocalipsa
ce îl vizează pe fiecare personal

Se poate muri împreună
Tot așa cum se poate iubi
Se poate trăi împreună
și se poate în comuniune să fii fericit
Numai suferința este atât de
personală că este dată
la fiecare purtător
Ca iluzie a zborului
Ca nimicul înălțător
din care nu rămâne decât
Viața

Ziua cea însorită

Soarele răsare de după NTT Data Group
ca o nălucă dansând
a voce bună
Lapte și miere și fructe din ținuturi
îndepărtate
Flori proaspete ca viața și moartea
Legume în amețitoare culori
O piață cât o viață

Bariera ce se deschide cu zgârcenie
Ușile zăvorâte de programul de vizită
al Institutului
Salonul albastru
a cuprins marea și cerul
și dorința mea de a te ști fericită în zori

Marijana Bițulescu, *Imaginarium 4*

Chitara

Chitara în flăcări
luminând extatic
Voluptatea vieții a învins în adânc
Chitare roșii, albastre, sedefii
și de nuanța nucului înecat în
cireșe amare
Toate puse în armonie de
cahonul cel nătâng
Mângâiat de o mână rafinată și nebună
înmuiată în visul violet
al fetei ce tocmai a plecat

Castelul

În ascunziș te aștept la castel
în balconul plin de mușcate multicolore
Nucul fidel pune umărul la intrarea în
mister
Crengile-i pline de întrebări
îmbrățișează trecătorii
cu răspunsuri ce nu mai încap
în mintea lor
Nimeni nu ar putea să se întrebe
între imaginar și aparență
Cine sunt eu?
decât la umbra paznicului de iluzii

Nucul ce stăpânește taina morților
a nașterilor și a nașterilor din nou
purtătorul de intimități înduioșătoare
lăsând doar generoasele forsythia
să lumineze cu o ploaie de lumină
revărsând bucuria pământului

Existențial

Stau pe marginea patului
cum aş sta pe marginea lumii
Toți bolnavii luminii
au coborât în gol
Ca în nebunia visului
fluturilor albaștri

Spitalul cailor și al zebrelor
al girafelor și al puilor de elefanți
e ascuns prin pustiul de-aproape
hrănindu-se cu dorința de libertate

Undeva printre pletele despletite
ale depărtărilor simt
Visul tău înflorind
în umbra rugăciunii